

те; и така оучиниле и крестиле го, пакъ дале го на сѣдѣа; и былъ затворенъ до оутрѣ, да го оубиатъ, а жената му плакала дома, не могла, да се оутѣши за ради това дѣте, що го оубилъ; какъ го держала на рѣки, видѣла дѣте ѡживело, и чѣла зашо се крестилъ мѣжотъ незинъ, и сакале, да го оубиатъ; зѣла дѣте и ѡшла при сѣдѣата, и видѣла дѣте живо, прославило Бга, и пѣшиле татка му, не го оубиле; сѣте глѣдале, имало на грѣлото, малъ се познавало нишанъ за ради оубѣренїе, що се оучинило чѣдо; Оше бѣгодѣанїе нѣныа Црицы; ама приходило чѣдо чѣдеси; дало му се на дѣтето бѣгодать, и говорило правъ и чистѣ, какъ да было совершенъ мѣжъ, и говорило со сѣ голѣмъ гласъ сѣестъ викало: Мти мѣти, и всакѣа оутѣхи дѣа Бца Мрїа, воскреси ме вѣры ради родителѣи моихъ, во посрамленїе нечестивыхъ Иудеѣвъ, що не прїиматъ Бжїе вочлѣченїе; това чѣле тїе, кои были тамъ, се заплакале ѡ радость, славили Бга и Бца, а Отецъ на дѣтето послужилъ Бгоматери до катъ былъ живъ. И написалъ многъ книги противъ Евреи, и многъ вѣровали во Хртѣ за ради него, и дѣтето было многъ бѣогодно, и сѣте чистѣ живѣале и ѡшла на вѣчна радость мѣтвами Бцы.

⦿ оукрѣплшемсѣ ѡ болѣзни и старости, и въ крѣпость юноши пришедшъ,

Ч Ѣ Д О 33.

Во Британїа имало еденъ монахъ добродѣтеленъ оу еденъ монастырь, ималъ голѣма любовь на престѣа Бца, и ѣ почиталъ, и сѣкїи патъ, кога слѣшалъ ѣма престѣа Бцы, или самъ да въ читалъ Мрїе, или Бце дѣво, радѣисѣ, се поклонѣлъ на колѣна до земли той вѣрный, и шо